

sed mittunt quidem acutā vocem omnia, quæ natura sunt imbecilla, eo scilicet quod aeris parum, non multum cire possunt: parum autem aeris velociter fertur. Vnde hec i, id est, qui consumptio corporis habitu emarcuerint, acutam profert vocem. At verò acutum, nisi viribus valeant, cantare non possunt. Cuius certè indicium, quod velociter fert solet, quod vehementer fertur. Ita bonarum virtutum index acutum est, cum superna cantare admodum difficile sit: grauia autem locum tenent inferiorem, 38. Cur numeris, modulis, canticis, denique omnibus concinendi generibus oblectari omnes consuevere? An quod motibus naturalibus oblectari datu à natura omnibus est. Indicium, quod pueri adeo nuper editi his moueri, oblectarique possunt, modis tamen adiectionis cantorum ut delectemur, efficere assuēscendi ratio potest. Sed enim numeri propterea mulcent, quia ratum, ordinatamque computandi numerū habent, mouēntque nos pro sua æquabili serie ordinatè. Motus enim familiarior naturæ est ordinatus quam inordinatus: itaque secundum naturam hic magis esse probatur. Argumentum, quod cùm ordinatè & laboramus, & bibimus, & comedimus, naturam, virésque nostras & seruamus & augemus. Contrà, inordinatè cùm agimus, depravamus naturam, atque de suo statu dimouemus: morbos enim naturalis ordinis corporum esse motiones, nullum dubium est. Consonatia verò demulcere ideo potest, quod mistio, siue temperatio contrariorum est iunctorum apè inter se, portionemque inuicem custodientium. Portio igitur ordo est, quem modo natura suauem esse proposuimus. Et temperatum quoque omne suauius, quam intemperatum est, præsertim si cùm sensibile sit, pariter vim habeat virtusque extremiti, quemadmodum consonantia ex portionibus temperatur. Et proportio ipsa amborum extremitorum potentiam æquè in consonantia tenet.

39 Cur suauius antiphonum æquisono est? An quod obsonum quoque consonum diapason est, quippe cum ex adolescentibus, virisque consistat, qui ita distant inter se tonis, ut nete, & hypate. At omnis consonantia sono simplici suauior est.

μετίχον ἀλλοι φθεγγόμενοι θέντι. οὐ δὲ μόνατη συμβαίνει τὸν τελευτικὸν εἰς τοὺς φθεγγούς πεπάθων θέντι. οὐδὲ διεντέξεις της γεράτεις πλαγή την αἵρεσον, μόνιμον θέντι.